

Ποιμαντική ἐκπαίδευση διὰ βίου

Τοῦ κ. Α. Μ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἀναπλ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

Μία ώραία πρωτοβουλία

Ἡ Ἐβδομάδα Ἱερατικῶν Κλήσεων ποὺ ἔχει καθιερώσει ἀπὸ χρόνια ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ποὺ ἀρχίζει μὲ τὴν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (17 ἔως 23 Μαρτίου), εἶναι ἀφιερωμένη γενικὰ στὸ Ἔργο τοῦ Ἱερέα. Ἐφέτος συμπλήτει μὲ τὸ τέλος τοῦ Β' τριμήνου μιᾶς ἄλλης ώραίας πρωτοβουλίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεὶμ ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1995 ἐπαναλειτούργησαν οἱ «Ἐπιμορφωτικὲς Συνάξεις» τοῦ Ἐφημεριακοῦ ἀλήρου τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας του. Μὲ τὴν ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Κωνσταντίνου Ἀνδρουλάκη καὶ τοῦ ὑπευθύνου τῶν Συνάξεων καὶ τοῦ Προγράμματος πανος. Ἀρχιμανδρίτου π. Θεοδωρήτου Πολυζωγούπολην καταρτίζονται στὰ σεμινάρια αὐτὰ ἀληρικοὶ οἱ ὅποιοι χειροτονήθηκαν τὰ πέντε τελευταῖα χρόνια ἢ προσελήφθησαν πρόσφατα στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ (Α' Τομήνο Ὁκτώβριος- Δεκέμβριος 1995) καὶ ἀληρικοὶ μὲ περισσότερα χρόνια διακονίας (Ιανουάριος - Μάρτιος 1996).

Τὸ γενικὸ θέμα τῶν συνάξεων προσδιορίζει τὸ στόχο, ποὺ εἶναι ἡ καλύτερη δυνατὸν κατάρτιση τους γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ διακονία στὴν ὅποια ὑπηρεστοῦν αὐτοὶ οἱ ἀληρικοὶ καὶ ταυτόχρονα χρωματίζει τὸν δυναμικὸ χαρακτῆρα, τουλάχιστον στὶς προθέσεις τῶν διοργανωτῶν τοῦ ἐγχειρήματος, γιατὶ ἀναφέρεται σὲ ποιμαντικὲς ἀναζητήσεις.

Δυναμικὸς χαρακτῆρας

Γνωρίζουμε δῆλοι, ὅτι ἡ διαποίμανση τοῦ σημερινοῦ ὄνθρωπου, ποὺ ζεῖ σὲ μία μεταβαλλόμενη κοινωνία, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι στατική. Δὲν μπορεῖ νὰ ἀρκεσθῇ μόνο στὰ «κρατούμενα» ἔστω καὶ ἀν εἶναι ἔνα ἥ περισσότερα. Ὁφειλει νὰ ἀναζητήσει τὰ «ζητούμενα». Δὲν μπορεῖ νὰ ἐπαναπαυθεῖ στὰ «κεκτημένα» ἀλλὰ ἀναζητᾶ νέες κατακτήσεις. Ὁ ζητῶν σίγουρα εὐδόγησει καὶ ὁ ἀναζητῶν... ἀσφαλῶς.

Προβάλλοντας τὸν δυναμικὸ χαρακτῆρα τῶν σεμι-

ναρίων θέλουμε νὰ τονίσουμε παράλληλα ὅτι ἡ δυναμικὴ δὲν ταυτίζεται μὲ κάτι τὸ ἐκρηκτικό, τὸ πρωτόφαντο, τὸ ἐπαναστατικό, τὸ ωἰσταστικό ἢ τὸ ὁρικέλευθο. Κυρίως ἀφορᾶ στὴν ἡρεμη δύναμη καὶ δυνατότητα μιᾶς ἔξειλικτικῆς πορείας τῶν ἀληρικῶν μας. «Οτι δὲν ἀρκοῦνται στὸ «ὅτι ἔμαθαν ἔμαθαν»· καταρτίστηκαν «ἄπαξ διὰ παντὸς» καὶ ἐτελείωσαν. Εύαισθητοποιοῦνται στὴν ἀρχὴ ὅτι ὅχι μόνο ἔψαξαν καὶ βρήκαν ἀλλὰ βρῆκαν καὶ ψάχνουν.

Οἱ ὑπεύθυνοι ὡς καλοὶ οἰκοδεσπότες καὶ οἰκονόμοι βγάνουν δῆλους τοὺς θησαυρούς τους, καινοὺς καὶ παλαιούς καὶ ἐπισημαίνουν αὐτὸ ποὺ ἀνέκαθεν ἐπικρατοῦσε στοὺς σώφρονες ἀνθρώπους ὅτι «γηράσκει κανεὶς ἀεὶ διδασκόμενος», αὐτὸ ποὺ σήμερα διακηρύσσεται ὡς «διὰ βίου ἐκπαίδευση» καὶ μάλιστα ἀφιερώνεται σ' αὐτὴν δλόκληρο τὸ ἔτος 1996 ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς Παιδείας τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ενωσης, πράγμα πολὺ ἐνδιαφέρον. Ἐπίκαιοι λοιπὸν ἡ πρωτοβουλία καὶ ἐνημερωτικῆ.

Παρουσίαση καὶ ἀνάλυση τοῦ Προγράμματος

Οἱ πρῶτοι αὐτὸς θεματικὸς κύκλος περιέλαβε στὰ προγράμματά του στοιχεῖα ταυτότητος τῆς ποιμαντικῆς διακονίας ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ.

Ἐτσι καὶ τὰ δύο τρίμηνα ἄρχισαν μὲ ἐμπεριστατωμένη εἰσήγηση τοῦ π. Θεοδωρήτου Πολυζωγούπολην ποὺ εἶχε τὸν τίτλο: «Ἡ Ἐφημεριακὴ Διακονία στὴ σύγχρονη ἐλληνικὴ κοινωνία». Ὡς ἐμβάθυνση τῆς πρώτης εἰσηγήσεως προγραμματίστηκε ἡ ὄμιλία τοῦ πανος. Ἀρχιμανδρίτου π. Νικολάου Πρωτοπαπᾶ γιὰ «τὸν ἀληρικὸ στὴ σύγχρονη κοινωνία». Ἡ αὐτούσυνειδησίᾳ δῆμως τοῦ Ἱερέως εἶναι ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὀρθὴ ἐπιτέλεση τῆς ἀποστολῆς του. Ὁφειλε λοιπὸν τὸ σεμινάριο νὰ δώσει τὴ δέουσα σημασία στὸ μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης καὶ νὰ τὸ ἐξετάσει τόσο ἀπὸ τὴ σκοτιὰ τῆς πατερικῆς θεολογίας· ὅσο καὶ ἀπὸ τὴ σκοτιὰ τῆς ὁρθόδοξης ἐμπειρίας. Ἐπελέγησαν γι' αὐτὸ δύο ἔγκριτοι πανεπιστημιακοὶ διδάσκαλοι ὡς ὄμιλητες, οἱ καθηγητές κ. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος καὶ ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, οἱ ὅποιοι ἀνέπτυξαν ὅ μὲν πρῶτος τὸ «βάθος καὶ εύρος τῆς Ἱερωσύνης κα-

τὰ τὸν ἵερὸν Χρυσόστομο», δὲ δεύτερος «τὸ μυστήριον τῆς Τερωσύνης στὴν Ὁρθόδοξη ἐμπειρία».

Γνωρίζουμε ὅλοι τὴ σημασία τῆς ὁρθῆς τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας. Γιὰ νὰ συμπληρωθοῦν τυχὸν κενὰ καὶ νὰ τονισθεῖ ἡ σημασία τῆς ἐκλήθη ὁ καθηγητὴς τῆς Λειτουργικῆς στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Θεοσάλονίκης (Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας) κ. Ἰωάννης Φουντούλης νὰ ἀναπτύξει τὸ θέμα «Ἡ θεία Λειτουργία ἐξ ἐπόφεως Τελετουργικῆς». Ἡ ἴ. ἔξομολόγηση ἀποτελεῖ βαθιὰ ἀνάγκη τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου καὶ βαριὰ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν προετοιμασία καταλλήλων Πνευματικῶν Ὁ. π. Ἰωάννης Σακελλαρίου, ἔμπειρος ἔξομολόγος ὁ ἴδιος ἀλλὰ καὶ διδάξας τὸ μάθημα τῆς ἔξομολογητικῆς ἐπὶ ἑτη στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν, εἰσηγήθηκε τὸ θέμα «τὸ μυστήριο τῆς καταλλαγῆς καὶ ὁ πνευματικός».

Ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι προϋπόθεση γιὰ τὴ μετάδοση τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Θεῖος Λόγος πολλὲς φορὲς δεινοπαθεῖ ἀπὸ κακοὺς χειρισμοὺς τῶν κηρύκων του. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη πρῶτοι οἱ ἱερεῖς μας νὰ μάθουν τὴν Ἱερὴν αὐτὴ τέχνην. Ὁ πανος. Ἀρχιμανδρίτης π. Παντελεήμων Καθορεπιδῆς, ἰεροκήρυξ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀνέλαβε νὰ διμήσει μὲ θέμα «τέχνη τοῦ Θείου Λόγου καὶ ἰεροκήρυξ». Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀθανάσιος Δούσης ἀνέπτυξε τὴν οὐσία τοῦ κηρύγματος, ὅτι πρέπει δηλαδὴ τὸ κήρυγμα νὰ εἶναι «Βιβλικὸ - Πατερικὸ - Λειτουργικό». Καὶ οἱ δύο ὄμιλητες ἔδωσαν δείγματα ἐνὸς ὑπόδειγματικοῦ κηρύγματος.

Κατ' ἔξοχὴν ἀστικὴ ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐφαρμογὲς στὴν ποιμαντικὴ τῆς πρᾶξη ἀχρῶν «ἀστικῆς Ποιμαντικῆς». Τὰ διάφορα θέματα ποὺ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπασχολήσουν μὰ τέτοιου τύπου Ποιμαντικὴ ἀνέπτυξε ὁ εἰδίκευμένος στὴν Ποιμαντικὴ Κοινωνιολογία θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος (Στύλιος). Ὁ ποιμαντικὸς σχεδιασμός, ὅπως ἔχουμε ἀναπτύξει καὶ ἄλλοτε, εἶναι προϋπόθεση ἐκ τῶν ὥν οὐκ ἀνευ γιὰ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἐνοριακὸ ἔργο ἔξαρτωμενο ἀπὸ πολλοὺς παράγοντες ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἔναν ὁρθὸ καὶ ὁρθολογικὸ ποιμαντικὸ σχεδιασμό. Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸν ἐνὸς «ποιμαντικοῦ σχεδιασμοῦ τῆς Ἔνορίας» μῆλησε ὁ ὑπογάφων τὸ παρὸν ἀρθρό. Στὸν ποιμαντικὸ σχεδιασμὸ ὑπάγεται καὶ ἡ «ποιμαντικὴ ἀντιμετώπιση τῶν αἰρέσεων». Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὀμιλοῦμε γιὰ «οἰκοδομὴ στὴν Ὁρθοδοξία», ἀν παραλείψουμε τὴν πολύτιμη αὐτὴ πτυχὴ τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῆς Ἐκ-

κλησίας μας. Τὸ θέμα αὐτὸ παρουσίασε ὁ γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων πρωτοπρεσβύτερος π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπουλος.

Πρῶτες ἐκτιμήσεις, ἀποτελέσματα καὶ προοπτικὲς

Θεωροῦμε ὅτι ὁ σχεδιασμὸς τῶν δύο αὐτῶν Ἐπιμορφωτικῶν Συνάξεων μὲ γενικὸ θέμα: Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία - Ποιμαντικὲς Ἀναζητήσεις, ὑπῆρξε ἐπιτυχής. Οἱ συμμετέχοντες σὲ αὐτὲς κληρικοί, σαράντα ἀνά τριμηνο, εἶχαν μία καλὴ εὐκαιρία ὅχι μόνο νὰ ἀνανεώσουν τὶς γνώσεις τους γύρω ἀπὸ βασικὰ θέματα τῆς ποιμαντικῆς τους διακονίας, ἀλλὰ καὶ νὰ συφρογλατήσουν δεσμοὺς ἀκαταλόγους μὲ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συλλειτουργοὺς ποὺ ἔλαβαν μέρος σ' αὐτὲς τὶς συνάξεις. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶναι πρόγραμμα πολὺ σπουδαῖο γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία τους στὸν ἀγρὸ τοῦ θεοισμοῦ τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

Τὸ νὰ αἰσθάνονται οἱ κληρικοί μας πρῶτα πρῶτα τὴ φροντίδα τῆς Μητέρας Ἐκκλησίας γιὰ τὴν κατάρτισή τους, οὕτως ὥστε νὰ μποροῦν νὰ ἀσκοῦν πιὸ ἀποτελεσματικὰ τὴ διακονία τους καὶ νὰ αἰσθάνονται ὅτι στὴν πορεία τους αὐτὴ δὲν εἶναι μόνοι, ὅτι περιβάλλονται ἀπὸ ἀδελφοὺς οἱ ὅποιοι ἀντιμετωπίζουν τὰ ἴδια προβλήματα ἀλλὰ καὶ ποὺ ἔχουν τοὺς ἴδιους στόχους, εἶναι παρήγορο καὶ ἐνισχύει τὸ φρόνημα. Ἄλλωστε μόνο μὲ κραταὶ φρόνημα καὶ μὲ συν-ἀγωνιστὲς οἰκείους μπορεῖ κάποιος νὰ ἀναλάβει τὸν καλὸν ἀγώνα. Αὐτὸ νομίζουμε ὅτι ἡταν ἔνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐπιτεύγματα τοῦ σεμιναρίου.

Ὀπωσδήποτε οἱ ὑπέυθυνοι τῶν Συνάξεων μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ Μακαριωτάτου θὰ συνεχίσουν τὸ ὡραῖο ἔργο ποὺ ἀρχισαν ἀφοῦ προβοῦν στὴν ἐκτίμηση καὶ ἀξιολόγηση τῶν πρώτων ἀποτελεσμάτων. Σὲ συνεργασία μὲ τοὺς διδάσκοντες ἀλλὰ καὶ τοὺς συμμετέχοντες μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν χρυσὲς τομές γιὰ τὴ μορφή, τὸ περιεχόμενο, τὸ εἶδος, τὶς μεθόδους καὶ τεχνικὲς τῶν ἐπομένων συνάξεων. Ἄν θὰ πρέπει τὸ γενικὸ θέμα τῶν δύο τριμήνων νὰ ἔξειδικευθεῖ. Ἄν οἱ φοιτήσαντες θὰ πρέπει νὰ ἐπαναφορίσουν καὶ πότε. Ἀσφαλῶς πολλὰ ἐρωτήματα ποὺ ὑπάρχουν θὰ τύχουν ἀπαντήσεως καθὼς καὶ τὸ ἐρώτημα τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν τῶν συνάξεων καὶ σὲ ἄλλες Ἱ. Μητροπόλεις μὲ εὐθύνη τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν καὶ σὲ συνεργασία μὲ τὴν Ἱ. Σύνοδο καὶ τὶς ἀρμόδιες Συνοδικὲς Επιτροπές.

Ἐμεῖς ὡς καθ' ὑλην ἀρμόδιοι συγχαίρουμε, ἐλπίζουμε καὶ μαθαίνουμε καθ' ἡμέραν καὶ διὰ βίου συναυλιῶμενοι μὲ τοὺς ἐκπροσώπους τῆς μαχομένης Ποιμαντικῆς.